
Domine Deus

Orlando di Lasso (1532-1594)

Επίπεδο Δυσκολίας 3

Κλασικό

Πρόκειται για ένα *bicinium*, δίφωνη σύνθεση της Αναγέννησης και του Μπαρόκ γραμμένη με σκοπό την διδασκαλία της αντίστιξης, είναι δηλαδή ένα διδακτικό βοήθημα αντιστικτικού τραγουδιού για νέους χορωδούς. Καθώς ο συνθέτης είναι αντιπρόσωπος της Φλαμανδικής σχολής, θα εφαρμοστεί η γερμανική προφορά των Λατινικών. Ο στίχος προέρχεται από τη Δοξολογία (Gloria), η οποία αποτελεί το δεύτερο μέρος μιας τυπικής Λατινικής Λειτουργίας.

Ο στίχος

<i>Domine Deus</i>	<i>Κύριε Θεέ</i>
<i>Agnus dei</i>	<i>Αμνέ του Θεού</i>
<i>Filius Patris</i>	<i>Υιέ του Πατρός</i>
<i>Miserere nobis</i>	<i>Ελέησον ημάς.</i>

Η διδασκαλία

Πρόκειται για ένα δίφωνο λατινικό ύμνο για όμοιες φωνές (SA), οι οποίες κινούνται κυρίως στην μεσαία τους περιοχή, ενώ η άλτο έχει μερικά χαμηλά περάσματα που προϋποθέτουν χορωδούς ηλικίας 12+. Η ανάπτυξη του έργου βασίζεται στην στη μίμηση των φωνών ως τεχνική αντίστιξης, εκθέτοντας το θέμα πρώτα στην σοπράνο και μετά σε μια πέμπτη κάτω στην άλτο.

Η εκμάθηση του έργου γίνεται χωριστά με κάθε φωνή, ακολουθώντας την προσωδία του κειμένου. Τα παιδιά πρέπει να αποφεύγουν έντονους τονισμούς συλλαβών που είναι άτονες, π.χ. στο μέτρο 1 για τη σοπράνο και στο μέτρο 2 για την άλτο δεν τονίζεται η συλλαβή “*mi*” από την λέξη “*Domine*” ενώ στην λέξη “*Deus*” γίνεται ένα μικρό *decrescendo* στην συλλαβή “*us*”.

Στα μέτρα 14 -17, 19-22 στην άλτο και 18-22 στη σοπράνο γίνεται χρήση χορωδιακής αναπνοής. Ο μαέστρος πρέπει να ενώσει τις δύο φωνές όταν η κάθε μία φωνή είναι πολύ καλά προετοιμασμένη στο να εκτελεί σωστά τη μελωδική της γραμμή.

Το έργο διευθύνεται σε δύο κινήσεις.

Ο συνθέτης

Φλαμανδός συνθέτης της όψιμης Αναγέννησης με το όνομα Roland de Lassus, που έγινε γνωστός στην Ιταλία με το όνομα Orlando di Lasso. Πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της σταδιοδρομίας του στην αυλή των Δουκών της Βαυαρίας-στο Μόναχο. Καθώς ήταν κοσμοπολίτης κατάφερε να ενσωματώσει στην τέχνη του τα κύρια ρεύματα της Αναγεννησιακής μουσικής, τη γαλλική κομπόση και πνευματική ευστροφία, την ολλανδική ικανότητα εμβάθυνσης και απόδοσης της λεπτομέρειας και την αισθησιακή ομορφιά των Ιταλικής μουσικής κουλτούρας της εποχής του. Έγραψε χορωδιακή μουσική στα ιταλικά, γερμανικά, λατινικά και φλαμανδικά.

Έγραψε πάνω από 2000 έργα, ανάμεσά τους 60 Λατινικές Λειτουργίες, 4 Πάθη (ένα για κάθε Ευαγγελιστή), 7 ψαλμοί «μετάνοιας», 530 μοτέτα, 175 μαδριγάλια, 150 γαλλικά *chansons* και 90 γερμανικά *Lieder*.

